

BOUS L'esterilització d'una part del ramat s'entreu com una de les operacions més complexes

Els grups voluntaris demanen al govern que concreta la gestió de l'Illa dels Bous

L'executiu traurà a concurs la cura dels animals, però no aprofundeix en els detalls. Ramaders consideren que caldria introduir nous mascles

Terres de l'Ebre Francesc Millán

La decisió presa pel Govern envers l'Illa dels Bous, en el sentit que se'n farà càrrec i els mantindrà vius en el seu hàbitat actual a través d'una empresa externa, encara no ha començat a materialitzar-se, tot i que fonts oficials de l'executiu concreten que la gestió dels bous de l'illa ha de sortir a concurs properament. En tot cas, el SETMANARI L'EBRE, un any després de denunciar la situació famèlica de la vintena d'animals, recull reaccions a la posició fixada finalment pel Govern. Alguns es mostren satisfets amb la resolució anunciada pel delegat del Govern a les Terres de l'Ebre, Xavier Pallarès: "A través d'una empresa externa, el Departament de Territori els alimentarà, cuidarà el terreny, delimitarà les zones de pastura i, segurament, n'estilitzarà una part [els exemplars del sexe menys nombrosos] per controlar-ne la reproducció i garantir el seu benestar", resumia Pallarès. Però no tot han estat bones cares. Diversos grups, molt implicats en la cura d'aquests animals durant el darrer any, s'han mostrat crítics amb la manera de fer del Govern. Tot i que celebren que l'Administració aposti per mantenir-los vius (uns mesos després d'haver anunciat que en sacrificarien uns quants), hi ha certs punts que els preocupen. Principalment, els dubtes que amaga un missatge "poc concret i mancat de profunditat", segons apunten ells mateixos.

ELS VOLUNTARIS DE L'ILLA Una d'aquestes plataformes que exigeix una millor tasca de l'Administració és el grup *Ajudem els bous de l'illa*, que va néixer fa un any, un cop es va conèixer la lamentable situació d'aquests animals. Des de llavors, no han parat de desplaçar-se fins a l'interior de l'illa, al pas del riu Ebre per Vinallop, per alimentar voluntàriament els animals. Gràcies a ells i a l'associació animalista Progat Deltebre i també a ajudes particulars els

braus han recuperat la salut. "No exigim cap tipus de felicitació, òbviament, però creiem que, després d'un any treballant molt dur pel benestar dels animals, ens haurien de fer una mica participants de tot plegat", exclama Yuri Meseguer, portaveu de la plataforma *Ajudem els bous de l'illa*. Es queixa que l'Administració ha estat un any en silenci, mentre ells havien d'invertir el seu temps i diners per alimentar el ramat. "No hem rebut ni una sola trucada", diu. I ara, l'anunci del Govern els ha agafat per sorpresa. "Ens sembla bé que, per fi, hagin acordat la solució definitiva, però ens hauria agradat poder dir la nostra", segueix Meseguer. "Hem estat durant tot l'any a l'illa: coneixem el terreny, els animals, la seva alimentació... crec

Col·lectius protaurins demanen garantir les futures generacions de braus a l'illa

que hauriem pogut ajudar a buscar una solució més positiva". Des d'*Ajudem els bous de l'illa*, doncs, es mostren parcialment descontents amb la decisió del Govern. "No volem la castració dels animals, això significarà, a la llarga, la desaparició dels bous de l'illa", apunta el seu portaveu. Plantegen una alternativa que sí que garanteix la continuïtat d'aquests animals: "Cada cert temps afegir algun mascle o alguna femella segons la necessitat. Sabem que molts dels animals que hi ha són vells i, per tant, s'aniran morint. Sempre hem tingut bous a l'illa i és el que volem".

Des d'*Ajudem els bous de l'illa* creuen que falta consistència. "Han donat la mínima informació, però ningú sap ni com ni quan ni qui farà tot el que han anunciat", argumenta Meseguer. A tall d'exemple, el portaveu de la plataforma qüestiona dos punts concrets: Per una banda, les

Imatge d'arxiu dels braus que viuen a l'illa fluvial de Vinallop. / ALBERTO PRAT

RESSO

Un any després de la denúncia d'aquest setmanari

El debat s'ha obert ara que fa gairebé un any que aquest setmanari destapava un escàndol silenci: una vintena de bous i vaques, suposadament responsabilitat de l'Administració, s'estaven tornant a morir de gana a l'illa, on en teoria feia quatre anys que no hi havien de ser. La polèmica segueix portant cua.

pastures: "Diu que garantiran la pastura per a tots els animals. Tan de bo; però veig difícil que el terra de l'illa pugui conviure amb segons

quina pastura", sentència. Per l'altra banda, el full de ruta a seguir: "Quan diuen empresa externa, desconec a quin tipus de negoci es refereixen. La gestió dels animals la pot fer qualsevol ramader o veterinari i, crec que si es necessita mà d'obra, seria bo que se n'encarregués gent del territori, que necessita feina i tinga ganes de treballar". Paral·lelament, Yuri Meseguer, membre de l'Agrupació de Penyes i Comissions Taurines de les Terres de l'Ebre i altres voluntaris han estat elaborant un extens informe sobre la situació de l'illa, dels animals i de les seves característiques. "El volem cedir a l'Administració perquè tinguin en compte quina és la nostra opinió sobre quin camí ha de prendre l'illa: tant pel bé dels animals com pel bé de l'ecosistema", conclou Meseguer.

Per la seva banda, des de l'associació animalista Progat Deltebre, col·lectiu que l'any passat va denunciar la situació dels animals, es mostren més satisfets amb el resultat. Ho evidenciaven les paraules de la portaveu del grup, Saray Segarra, que assegurava: "Estem molt contents, finalment ho hem aconseguit. La notícia és boníssima, però ara

necessitem que ho apliquin ràpidament". De fet, la satisfacció d'aquest grup animalista no és en va. Ja al setembre de l'any passat, quan es va descobrir l'escàndol, la mateixa Saray Segarra exigia a través d'aquest setmanari una sèrie de solucions. Tant ella com els seus companys tenien clar que els bous s'havien de quedar a l'illa, "ja que és la seva casa". Es negaven rotundament a permetre el sacrifici de cap exemplar i, per tant, proposaven deixar els animals a l'illot i establir una sèrie de mesures que els garantís una alimentació adequada i un bon estat de salut. Sempre han demanat que l'illa siga un lloc segur per a ells, com un santuari on se sentin cuidats i protegits.

Agradi més o menys, la solució es presenta com un cert alleujament per als voluntaris. "Portàvem molts mesos condicionant el nostre dia a dia per poder portar menjar a l'illa. Per fi se n'encarregarà l'Administració", recordava Segarra. Ambdós grups, però, tenen clara una cosa: voldran seguir presents a l'illa. Tant animalistes com taurins no volen desvincular-se de la causa, principalment per comprovar que l'acció del